

GYERMEKVÁLLALÁS – NEVELÉSI ELVEK

Előjáróban: nagyon ritka az, hogy egy gyermek akkor születik, amikor éppen tervezték a szülők. Egyre gyakoribb (olvasunk is róla és ismerősi köreinkben is tapasztaljuk), hogy éveket várnak a babára, reménykedve, később küszködve. Ezeket a nehézségeket mi nem ismerjük. Mi a másik végletbe tartozunk. Esküvő után 1 évvel már kaptuk is az ajándékot. 20 éves voltam, mikor született az első gyermekünk. Azt mindenképp leszögezném, hogy az élet ajándék. Tiszteljük és szeressük! Nem volt könnyű persze ehhez felnőni és alakulni, de sikerült. Kellett ehhez – azt hiszem – a jó szülői minta és megtartó, erős családjaink.

Első nehézség tehát a gyermekvállalással kapcsolatban annak a feldolgozása, hogy: „ember tervez, Isten végez”.

Óriási irodalma van, mondhatni túl sok könyv is szól a terhességről, gyermeknevelésről, anyaságról. Én nem tartozom azok közé, akiknek az ad nyugalmat, ha minden sort elolvasnak e témában az utolsó betűig. Sőt! A túlolvasás sokakat (és engem is) nagyon össze tud zavarni, megfelelési kényszerbe erőltetni. Persze nem tartom rossznak ezeket a könyveket, de tudni kell válogatni és arra az egy-két emberre hallgatni, akiben megbízom! Én anyukámtól és anyósomtól kértem tanácsot. (És igen, megint csak szerencsés vagyok: csak akkor kaptam, ha kértem!)

Csak megnyugtató: kb. 5 évente változik úgyis a szakirodalmi trend: hogyan kell etetni, altatni, hordozni (hogy a legfontosabbakat említsem) a babát. A végén mindenképp nekem kell meghozni a döntést, hogy mit hogyan szeretnék csinálni. Fontos viszont, hogy miután meghoztam a döntést, ne legyek bizonytalan, mert a pici baba megérzi rajtam a bizonytalanságot, és ezáltal nem tudja magát sem biztonságban érezni. Nem azt mondom, hogy nem lehet változtatni a nézeteimen, de legyenek karakteres.

És amiben még elronthat a túl sok könyv: a megfelelési kényszer, hogy tökéletes anya/apa legyek. Ilyen nincs! Egy anya igenis fáradt néha, ideges vagy türelmetlen. A fontos az, hogy ezeket az érzéseket is lássa a gyerek és megtanulja (azáltal, hogy látja) jól kezelni. Szóval a negatív érzelmeket nem kell direkt elrejtteni, mert az részben hamis kép, részben pedig ezzel segítünk.

A gyereknevelést ideális esetben két szülő végzi – legalábbis jegyesek számára így érdemes készülni rá. Az ember sok mindenre szeretné ránevelni a csemetéit, de mi azt gondoljuk a legfontosabbnak, hogy egészséges lelkű, család- és közösségközpontú, másokért tenni tudó és akaró embereket neveljünk. A gyermekünkre minden hatással van, amit csinálunk (és az is, amit nem csinálunk), de a személyes példa sokkal nagyobb hatású, mint a tanító szavak. Ha pedig szeretetre kívánjuk nevelni őket, akkor ebben is példát kell adni, mégpedig elsősorban a párunk felé kimutatott szeretettel. Ha egy apa és egy anya nagyon szeretik egymást, akkor egyrészt nem tudják nem szeretni a gyerekeiket, másrészt példát is mutatnak a gyerekeiknek arra, hogy miként lehet boldogan élni. Sok kapcsolatban a gyerekek elválasztják, eltávolítják a házaspárt egymástól, mert mindkettő azért gürizik, hogy a gyereknek „jó” legyen. Pedig ha azon ügyködnének, hogy a kettejük szerelme erősödjön és mélyüljön egyre jobban, akkor minden adott lenne, amire egy gyereknek igazán szüksége van: két jó szülő.

Máig szinte hallom apukám hangját, ha valaki a gyereknevelésről kérdez:

„Olyan mint a húsleves: meleg és erős.”

1. A legfontosabb: érezze a gyermek mindig, hogy szeretve van!
Hogy én szeretem őt, bármilyen, bárhogyan néz ki, bármit csinál. Később, amikor már kicsit nagyobbcskák, persze, csinálnak rosszaságokat, de akkor is fontos a megfelelő kifejezés: az nem tetszik, amiatt vagyok szomorú, amit csináltál. Olyan elkeserítő néha hallani egy-egy anyukát, hogy „Rossz vagy!” Ez önbeteljesítő jóslat! Az rossz csak, amit csinált. Nagyon fontos különbség!
2. A határozottságra utal a mondat másik fele. Keményen hangzik, de tudjuk a gyerekek nemet mondani. (Ez természetesen nem az újszülöttekre vonatkozik.)
„Ne nehezítsd meg a gyermeked életét azzal, hogy mindenben megkönnyíted azt.”
Mi a szeretet védőburkát igyekszünk a gyerekeink köré vonni. Ezt sokszor nem könnyű elválasztani az elkényeztetéstől. Szeretnénk megóvni a gyerekeinket attól, hogy kialakuljon bennük az a világlátás, hogy „minden úgy van, ahogy akarom”.
Nagyon egyszerű példa: Családi ebéd, főzelék, feltét.
Gyerek: Én nem ilyet kérek, hanem olyat!
Szülő: Most nem tudok hirtelen mást főzni, kóstold csak meg.

Sajnos sok olyan szülőt ismerünk, aki a gyermeke összes fütttyentésére megpróbál táncolni. Nem szabad, mert sose lesz elégedett se a gyerek, se a szülő.

Ehhez a ponthoz tartozik még az az elvünk is, amit én így hívok: Minden életkorban van olyan dolog, ami elvárható egy kisgyermektől, ami kvázi az ő feladata.
1-2 példa:

Egy újszülött feladata a szopizás – nem könnyű, állítólag eléggé kifáradnak, az alvás – ebben egy kicsit be tud segíteni a szülő...; a 2 éves feladata pl. a játék elpakolása.

Ezeket a feladatokat egyénileg, fokozatosan alakítjuk ki. Valaki inkább abban segít szívesen, hogy sepreget, egy másik gyerek pedig nagyobb örömet lel abban, ha mesét olvas a kisebbnek. Ez a feladat-megosztás a szülőnek is könnyebbség, a gyerekek pedig segíti a kötelesség-tudat kialakulását.

Elméleti alapvetéseink, amihez mi is próbálunk igazodni.

Az első talán egyben a legfontosabb is a **következetesség**: ha ígérünk valamit, azt tartsuk be! (Tulajdonképpen minden emberi kapcsolatunkra nézve egyértelmű...)

Nagyon sok szülő dobálódzik olyan fenyegetésekkel, ami nevetségesen durva, tehát a gyerek is csak röhög rajta, tudja, hogy nem lesz belőle semmi. A hatás pont az ellenkezője lesz tehát.

„Tedd azt le, különben a fenekedre ütök!” - ha már kimondtuk, akkor, sajnos, nincs mit tenni. Különben pedig igyekszünk természetesen idáig nem eljutni.

A Bokor hármas eszménye mögé miket tudnánk sorolni:

- **Adás**: élet-adás, szeretet-adás
- **Szolgálat**: szolgálom a családom, de kölcsönös szolgálatra, segítségre tanítom
- **Szelídség**: fizikai bántalmazás elkerülése és erre tanítás

Bajnokné Kiss Gyöngyvér és Bajnok Dániel

10 éve vagyunk házasok, 4 gyermekünk van, a legkisebb 3 éves, a legnagyobb 9.

Gyöngy: 30 éves, gyógytornász, főállású anya

Dani: 32 éves, tanár (történelem, angol)

Budapesten lakunk, a VIII. kerületben.

Elérhetőségünk: gyongy [kukac] bajnok [pont] hu